

Beton Boşluğu

— Dilaraaksoy · 08 Şubat 2026

Bu bir eksiklik değil sadece. Bu; betonlar bir bir üstüne çökerken altında kalmak ve altında kalırken dünyadaki devasa boşluğu fark etmek gibi bir his: Onunla tamamlanamamak.Gövdesi hatıralarda kalan mutlulukların, planlı programlı gidişiyile talan dünyanın vaşaklarla üstüne yıkılması gibi bir his: Onunla mucizelere varamamak.O? Kim o?Kalbinde derin yaralar açan ve Çin malı duyguların daha gerçek olduğuna kendini inandıran bir garip tezahür: O... Sureti canında kap kacak bırakmayan; başkalarına gülerken sendeki bütün mutlulukları güneşin elinde karanlıklara satan bir garip acaba: O...Bu bir yokluk değil sadece. Kelimelerin üstüne hangi adamca harfleri yerleştiren feraseti Gelevera Deresi'nde boğulan bir mucize kalır. Şarkılar tetikçi, cambaz sessizliklerin yaş aldıkları günler uzarken sevdanın ömrüne bereket geliyor.Bu bir hır gü; bu, hiçbir sevdanın hiçbir vedaya bir şey almadan ve vermeden kendini satması ihtimalinde gecelere veraset ilamı düzenlemesi ve bütün servetini kendi mutluluğundan çalması gibi bir his: Onunla yaşayamamak...O, kim o? Bugün de sarılamamanın koyu öfkesine yağmurun sözünü fırsat bilip şemsiyesini çalarken zamandan; kaçması gerektiğine inanan ve inanırken düşlerinden damlayan bir garip aşk o...Tulumunu üstüne geçirmiş; şiirlerin ebru sanatına ve hattatlara devşirme olduğunu açıklarken gülümsemiş bir canı kalmış hatırı, sevişi o...Lüzumuma bizi çok görmüş. Kalp; benim atımı şanslı sevmeklerden cayış biletimle atarken, dururken...

Dilara AKSOY